

Bijbels perspectief

Woord van de week

Handelingen 2:36-39

Dus moet ook het ganse huis Israëls zeker weten, dat God Hem èn tot Here èn tot Christus gemaakt heeft, deze Jezus, die gij gekruisigd hebt. Toen zij dit hoorden, werden zij diep in hun hart getroffen, en zij zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat moeten wij doen mannen broeders?

En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des heiligen Geestes ontvangen.

Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen, die verre zijn, zovelen als de Here, onze God, ertoe roepen zal.

De kortste en meest inhoudsvolle preek ooit werd samengevat met het voegwoordelijke bijwoord 'dus'! Dit 'dus' is als bij een optelsom 'de streep en het plusteken'. Wat Petrus had gezegd, kwam neer op: God heeft Hem, de door u aan het kruis overgeleverde Jezus, èn tot Here èn tot Christus gemaakt. En juist dat laatste, het tot Christus gemaakt zijn van Jezus, moet Petrus in herinnering hebben teruggebracht bij dat grootse moment voorafgaande aan de eerste lijdensaankondiging - zijn belijden op de vraag van Jezus: wie zegt gij dat Ik ben. Gij zijt de Christus, had Petrus toen geantwoord, waarop Jezus had aangegeven dat op die belijdenis de gemeente gebouwd zou worden. En zie hier!

De samengestroomde menigte was diep in het hart geraakt toen Petrus zijn belijden van toen als boodschap doorgaf en zij beseften dat zij de Messias naar het kruis hadden verwezen! Op de vraag wat ze moesten doen, volgde de oproep tot bekering en door de doop gaven zij aan dat het kruis ook hun plek was – dat zij bereid waren de dood van Jezus als hun dood te accepteren. Meegekruisigd, zoals Paulus dat straks zou noemen in Romeinen 6. In dit antwoord op de vraag wat te doen, werd en wordt duidelijk dat de enige basis om ontvankelijk te zijn voor Gods Geest het kruis was en is! Het sterven aan je zelf is de voorwaarde dat het leven kan doorbreken. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, indien de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij op zichzelf (Joh. 12:24) - de inhoud van het volgen van Jezus! Beelddrager worden! Alleen via deze weg kan Hij in en door mij zichtbaar worden en ik een leesbare brief van Hem zijn (2 Cor. 3:2). Een veranderen (2 Cor. 3:18) dat voortgaat totdat we overgaan van dit leven naar het eeuwige leven. Ofwel, de weg naar het Koninkrijk wordt gemarkeerd door het kruis. Geen Pinksteren zonder Pasen, maar ook geen besef van het inhoudelijke van Pasen zonder Pinksteren.

Daarom dat Petrus duidelijk te kennen geeft dat hetgeen zij in de uitstorting van de Geest hadden ervaren - en dat zich had geuit op deze unieke manier - niet enkel een voorrecht van hen als discipelen was, maar dat de belofte is voor ieder die daadwerkelijk gehoor geeft aan de oproep tot bekering. De belofte die hij als toegankelijk verklaarde voor hun kinderen en voor allen die verre zijn - dat wil dus zeggen ook voor ons!, heeft niets van doen met de doop zoals het kinderdoopformulier veronderstelt! De belofte heeft als inhoud de vervulling met de Heilige Geest. Ook wel de doop met de Geest genoemd. Is die belofte een ervaringsfeit in ons persoonlijk leven? Heb ik besef wat die belofte feitelijk inhoud en hoe groot en belangrijk de betekenis er van is voor het christenleven?

Gebed

Laat mij een levend getuige van U mogen zijn Drie-enig God. Doe mij daarbij beseffen hoe belangrijk het meegekruisigd zijn is! Pas dan kan de kracht van Uw Geest in en door mij manifest worden, het leven, Uw leven Zoon van God! Maak mij levend naar Uw Woord en doe mij zo U en U alleen verkondigen als de Christus van God. Doe mij getuige zijn van De Koning, om Jezus wil. Amen.